

A LES COVES SÍ QUE PASSE RES

Pasa por ejemplo -durante los meses de verano he sido testigo presencial a mi pesar- un camión cargado con animales muertos y otros desechos, que granjeros y agricultores de ese pueblo depositan en puntos concretos del término municipal.

Este camión tiene además la "sana" costumbre de pasar por el casco urbano del pueblo entre 3'30 y 4'30 de la tarde, una hora ideal para revolver los estómagos de cualquiera que en ese momento pase junto a la carretera o esté tomando el sol desde el balcón o terraza de su casa, y no digamos nada si el paso del convoy te pilla comiendo. Ciero que arruina el poco o mucho provecho que nos pueda hacer la comida.

Pero no acaba esto con la visión de este "espectáculo", resulta, como es obvio, que el hedor que despiden el vehículo de marras es nauseabundo, insufrible y creo yo que, con ayuda de algún abogado/a espabilado/a, de juzgado de guardia.

Por supuesto el numerito se repite semanalmente y aunque en los meses de invierno quizás pase desapercibido a la mayor parte de la gente de Cuevas y a todos los que pasamos sólo el verano y algunos días del resto del año en ese pueblo -entre otras cosas porque no estamos ahí para sufrirlo-, en julio y agosto se ha convertido en un "atractivo turístico" más para todos.

Poco parece importar a las autoridades sanitarias, u otras competentes, que este asqueroso camión vaya cargado con despojos de animales que son pasto de insectos que luego puedan depositarse en cualquier lugar, lléase personas, alimentos u otros, y nos mantenga a todos bajo la amenaza de posibles infecciones por picaduras o por ingerir, cuando comemos en nuestras casas, en el campo, o en cualquier otro lugar, algo de lo que llevan consigo estos bichitos, que sin lugar a dudas engordan lo suyo con los "alimentos" transportados en el susodicho camión.

Motivos habrá para que este "servicio" se siga prestando de forma "regular" y supongo que algún beneficiado también, pero

no estaría de más que alguien se preocupase de mejorar todo lo relativo a Cuevas de Vinromá y que los atractivos para los visitantes fuesen seleccionados con otros criterios más acertados, para así seguir invitando a venir a disfrutar de las vacaciones a esta localidad, a la que, por otra parte, todos le tenemos cogido algo de cariño. Seguro que también habrá bastantes beneficiarios, pues no hay que olvidar la cantidad de "divisas" que los veraneantes nos dejamos cada año en alquileres o compras de casas, comidas, diversiones, etc.

Ciero que como mínimo esto transporte tan peculiar debería hacerse con un vehículo isotermo o por lo menos con la carrocería totalmente cerrada. Con ello dejaríamos de ver el poco gratificante contenido y a lo mejor incluso no sufriríamos el desagradable olor que llena los callos, las casas, y acaba por "hincharnos" las narices.

Un saludo a todos y a ver si hay alguien dispuesto a hincarle el diente a este problema.

Un Veraneante

A l'entorn del miracle de 1947

Per l'any 1947 vivia jo a València i seguint la costum vaig vindre a Les Covetes per passar les FESTES D'AGOST. Aleshores en conversacions amb el gran amic i mestre nacional D. Cristobal Roca e.p.d., molt intrigat m'informà que a la seua neboda Carmencita Roca, filla del germà Emilio, se li apareixí el Nostre Senyor a lloc determinat. En acompañarla podria comprovar que experimentava reaccions impresionants. Aquest fet era del coneiximent de molts veïns que ho comentaven de manera diversa.

Per aquell temps era Secretari D. Cristobal, l'alcori, i me manifestà que tenia pròxima una visita del Sr. Bisbe de Tortosa. Volia arreplegar fons per atendre les despeses de la festa que es preparava i que ja que era a València, anara a la distribuidora de pel·lícules FOX, a contractor "PASTOR ANGELICUS", però jo li vaig replicar que llavors, al CINE REX, estaven projectant LA CANCIÓN DE LA BERNARDETTE, que narra el miracle de Lourdes i encara que seria mes cara tindria millor acolliment.

Vaig fer les gestions a la dita Distribuidora i per la primera demanaven d'alquilar 250 pts. y per la segona 750 pts. Al consultar digueren que contractara la darrera, enviant-la seguidament.

El cinc que aleshores existia al costat dels Quatre Cantons, es filmà la pel·lícula, produint fort impacte a la xiqueta Carmencita, que va començar anunciant les aparicions de la Verge de manera pareguda a com es desenvolupen en la cinta.

Les notícies del poble que m'arribaven explicaven el desenvolupament impressionant dels fets. La xiqueta veia a la Verge i li comunicava la voluntat de transmetre als fidels lo que tenia que succeir.

Com un reguer de pòlvora es propagaren aquells fets i es contaven per milers les persones que anaven a Les Covetes diàriament: uns com a creients i altres, per curiositat. A la ciutat de València i fins a la premsa, apareixien comentaris del què constitua l'aconteciment del any.

Al meu arxiu tenia una foto de la Morella i vaig traure dos mil copies, que a cinc pesetas foren venudes ràpidament als transeus del carrer Rusafa.

Els aconteciments a Les Covetes superaven lo imaginable. Durant quinze dies la xiqueta va anar diàriament a la cova "La Campana" de la Morella, on se li apareixia la Verge i l'informava del què anava a succeir el dia primer de decembre, en què tindrien lloc moltissims miracles, entre els més destacables, qu'es faria de nit i la curació de mal-lats. La qual cosa comunicava als assistents, que majorment pregaven amb encès fervor.

El 15 de novembre començà el peregrinatge a la Morella, fins al primer de decembre, en què la congregació de persones fou tant elevat, que per fotografies

que tinc poden calcularse al voltant de més de mig mil·líon. La gent utilitzà tota mena de vehicles, desd'automòbils, camions, carros i a peu, venint de tots los racons d'Espanya, inclos Portugal i França.

El que va ocurrir el primer de decembre a Les Covetes, no ha tingut precedents que hagen superat manifestacions d'aquest índol. Per tot arreu s'escoltava la veu de MIRACLE: invalids que tiraven les creus i mal-lats que dien havor curat. En tropell baixaven la gent al jaç del riu per a banyar-se, aconsellats per la xiqueta que manifestava tenir propietats curatives.

Els assistents tornaren als punts d'origen amb la creença de que algo sobrenatural havia succeit, puix encara que no s'havia fet de nit, havien seguit molts els mal-lats sanats. Jo tanmateix a València vaig comprovar-ho, quant al fosquejar del dit dia, un camió de gont de Picasso que rotonava, on va dir que mai havien vis una cosa pareguda i que molts mal-lats s'havien curat, com es podia comprobar d'un company de viatge, music de la banda del poble i que al dia següent pensaven fer un "pasacalle" per a celebrar-lo.

Els dies posteriors, encara que la xiqueta deixà d'anar a la Morella, continuà la multitud de visitants, sense que pararen fins quant les autoritats ho prohibiren.

Últimament que aquest fot fou suspès d'aquesta mena, puix haguera significat una gran riquesa per al poble i un lloc còmodo de peregrinatge per als habitants d'Espanya.

Agustí Escof (Les Covetes de Vinromá, 29 setembre 1991)